

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00352 / 7.12.2016
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	ALEXE Petru și COMAN Luminița. <i>Transformarea animalului în viu</i> . Timișoara: Mirton. 2000
OA	ALEXE Petru. <i>Tehnologia cărnii. Abatorizare</i> . Galați: Editura Universității "Dunărea de Jos". 1996.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.010:01 – p.016:00	p.003:01 – p.011:00
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

**Petru ALEXE
Luminița COMAN**

**TRANSFORMAREA
ANIMALULUI VIU
ÎN CARNE**

**Editura MIRTON Timișoara
2000**

CAPITOLUL 1

ANIMALE FURNIZOARE DE CARNE

1.1. BOVINE

Bovinele sunt animale de talie mare sau mijlocie, prezentând trunchi lung, larg și adânc, dimorfism sexual accentuat. Sunt erbivore, rumegătoare și stomacul compartimentat pentru a folosi celuloza. Au membre puternice care termină prin 2 unghii (ongloane).

Subfamilia *Bovinae* cuprinde două genuri: *Bubalus* și *Bos*.

Genul <i>Bubalus</i> (bivoli)	<i>Bubalus asiaticus</i> <i>Bubalus africans</i>
Subgenul <i>Bison</i>	<i>Bison bonassus</i> (bizon european) <i>Bison bison</i> (bizon american)
Genul <i>Bos</i>	
Subgenul <i>Bibos</i>	
Subgenul <i>Poephagus</i>	<i>Poephagus grunies</i> (Yakul)
Subgenul <i>Bos</i>	<i>Bos Zebu</i> (Zébul) <i>Bos taurus</i> (Taurine)

Bivoli (*genul Bubalus*) sunt mult mai puțin importanți decât speciile d
genul *Bos*.

Bivoli sălbatici se găsesc în Asia și Africa.

Bivoli domestici se găsesc în Asia (în special în China și Japonia) și Europa (în special în fosta Uniune Sovietică și Bulgaria), într-un număr restrâs întâlnindu-i și în România.

Bivoli sunt animale cu creștere tardivă (creșterea se definitivează la ani), producția de carne, comparativ cu cea de vacă, fiind mai mică și calitate inferioară (fibră groasă și mai puțin gustoasă). Talia este 110 - 150 cm, atir greutatea de 400 - 600 Kg, cu un randament la tăiere de 50%.

Genul Bos conține, așa cum am amintit, 4 subgenuri.

♦ **Subgenul Bison** - din acest subgen făcând parte bizonii sau zimbri. Aceștia au talie mare (150 - 180 cm), culoare brună castanie sau brună cenuși cu trenul anterior mai dezvoltat decât cel posterior, greabănul mai înalt decât crup trup lung cu membre scurte și puternice. Zimbrii nu au dat forme domestice.

♦ **Subgenul Bibos** - este răspândit insular în sud-estul Asiei, sub formă sălbatic

♦ **Subgenul Poephagus** - are ca reprezentant principal Yakul (sau boi grohăitor), răspândit în centrul Asiei. Au greutate în jurul a 500 Kg, cu producție de carne relativ mică.

Subgenul Bos (taurus) are două categorii:

* în prima categorie intră *Zébul* (sau bou cu cocoașă), adaptat regiunilor calde, cu greutate 300 - 700 Kg și producție de carne comparabilă cu a taurinelor.

Încrucișarea Zebului indian cu taurinele s-au format rase de carne valabile sunt: Santa Gertruda, Charbray ș.a.;

* în a doua categorie intră *taurinele*, care trăiesc numai sub formă domestică.

Clasificarea raselor de taurine.

Rase autohtone:

♦ *primitive*: Sură de stepă, Mocănița (rasă de munte);

♦ *ameliorate*:

* *mixte*: Bălțata Românească, Brună, Pinzgau de Transilvania;

* *de lapte*: Roșie dobrogeană.

Rase importate:

♦ *de lapte*: Friză, Roșie daneză, Jersey, Roșie brună letonă, Roșie de stepă;

♦ *mixte*: Simmental, Schwyz, Pinzgau, Red Poll;

♦ *de carne*: Hereford, Aberdeen Angus, Charolaise, Santa Gertruda.

RASE AUTOHTONE

Sură de stepă este cea mai veche rasă locală, diferențiindu-se în 3 varietăți: moldovenească, Transilvăneană și Dobrogeană, varietatea Moldovenească fiind cea mai valoroasă. Aceasta din urmă este de mărime mijlocie, înălțimea la greabăn între 100 și 110 cm și greutatea 400 - 450 Kg. Culoarea este vânătă, cu o nuanță mai închisă pe restul corpului. Producția de carne este scăzută datorită micii și randamentului mic la tăiere (40 - 50%).

Rasa locală nu corespunde cerințelor actuale.

de munte (Mocănița) este pe cale de dispariție. Are talie mică (110 cm) și greutate corporală 250 - 300 Kg. Culoare vânătă sau roșcată cu nuanțe negricioase.

Ameliorarea raselor locale, prin încrucișări cu tauri din rase mixte (în special Simmental și Pinzgau, rase perfecționate din Ungaria, Germania și Elveția) și rase locale ameliorate: Bălțata românească, Brună și Pinzgau de Transilvania și Roșie dobrogeană a rezultat din încrucișări succesive între rasa de stepă cu Angler, Roșie de stepă, Roșie poloneză, Roșie daneză, Roșie letonă și Roșie brună letonă.

Bălțata românească este rezultatul încrucișării între Sură de stepă (Transilvăneană) și rasa Simmental. Este răspândită aproape în toată țara, cu excepția nord-vestului Maramureșului (unde ponderea o are rasa Apuseni și sud-vestului Transilvaniei (unde ponderea o are rasa de Transilvania) și în partea de nord-est a țării (Suceava, Botoșani). Este înrădăcinată cu metișii, Bălțata Românească reprezintă aproape de jumătate din rasa de taurine locală.